तावदतुलं सुभिक्षं
रूक्षे प्राणान्तिकान् रोगान् ॥ ४८ ॥
अपरेण पद्मकेतु-
र्मृणालगौरो भवेन्निशामेकाम् ।
सप्त करोति सुभिक्षं
वर्षाण्यतिहर्षयुक्तानि ॥ ४९ ॥
आवर्त इति निशार्धे
सव्यशिखोऽरुणनिभोऽपरे स्निग्धः ।
यावत्क्षणान् स दृश्य-
स्तावन्मासान् सुभिक्षकरः ॥ ५० ॥
पश्चात् सन्ध्याकाले
संवर्तो नाम धूम्रताम्रशिखः ।
आक्रम्य वियत्त्र्यंशं
शूलाग्रावस्थितो रौद्रः ॥ ५१ ॥
यावत एव मुहूर्तान्
दृश्यो वर्षाणि हन्ति तावन्ति ।
भूपाञ्छस्त्रनिपातै-
रुदयर्क्षं चापि पीडयति ॥ ५२ ॥
ये शस्तास्तान् हित्वा
केतुभिराधूमिते ऽथवा स्पृष्टे ।
नक्षत्रे भवति वधो
येषां राज्ञां प्रवक्ष्ये तान् ॥ ५३ ॥